

gen rimelig Grund dertil. Om der er en rimelig Grund eller ikke, vil man i de fleste Tilfælde være saare tilbøjelig til at afgøre efter det Resultat, som Besigtigelsen viser. Hvis Besigtigelsen altsaa viser, at den Fare, man troede var til Stede, ikke var til Stede, vil man være overmaade tilbøjelig til at sige, at der ikke var rimelig Grund for Mandstabet til at forlange Besigtigelse, og saa skal det efter § 302 ifalde Bøde, 50 Kr. for hver, og kommer oven i Købet til at betale det Tab, som der er forvoldt Rederiet ved det Ophold, som Skibet har lidt. Det er altsor rigoristisk overfor Mandstabet, og det er navnlig beyderligt, efter som man ikke paalægger Skipperen noget som helst Ansvar, hvis det viser sig, at han har haft i Sinde at gaa til Søs med et usødygtigt Skib, idet det efter optagen Besigtigelse viser sig, at det burde han aldrig have tænkt paa. Jeg tror kun, han ifalder Ansvar, naar han virkelig gaar til Søs med et usødygtigt Skib. Han er ikke saadan stillet, som jeg før nævnte med Hensyn til Nysgerrighed fra Mandstabs Side, at de straffes derfor. Hvis han har villet gaa til Søs, og Besigtigelsen viser, at Skibet var usødygtigt, straffes Skipperen ikke.

Ordføreren (Mazén): Med Hensyn til det første Spørgsmaal om Lovforslagets Behandling fastholder jeg, at Udvalget har givet det en saadan Behandling, som vi fandt det forvarligt, og naar det ærede Medlem stadig taler om en almindelig Drøftelse, siger jeg, at Betydningen deraf kan jeg ikke se. Vi have ikke fundet noget Punkt, hvor der var Anledning til at sige: det er noget, vi ikke kunne gaa med til, og derfor have vi heller ikke ment, at der var Grund til at opholde Behandlingen længere. — Og hvad angaar § 87 maa jeg vedblivende fastholde, at jeg vanstelig kan tænke mig, at gaa ind paa, at Mandstabet skulde have Ret til at gaa til Politimesteren eller Konsulen, og saa skulde der se en foreløbig Besigtigelse for at afgøre, om Besigtigelse skal finde Sted, og imedens ligger Skibet under Certeparti og bliver opholdt. At det skulde kunne begæres, uden at der bliver Spørgsmaal om Ansvar, hvis Forlangendet er stillet uden rimelig Grund, det, siger jeg paa Forhaand, kan jeg vanstelig tænke mig at gaa ind paa.

B. Knudsen: Den Forhandling, som nu har fundet Sted med Hensyn til Lovforslaget, har bestyrtet mig i, at Meningen med den nuværende Opfattelse af § 26 er den, at man ikke skal komme til at give en Lov med Hensyn til de Regler og For-

skrifter, som skal gælde om Skibes Sødygtighed. Men det er netop det, som jeg i saa høj Grad ønsker, man skal komme til. Jeg mener ikke, at man er fuldstændig betrygget ved, at disse Regler gives udelukkende ad administrativ Vej. Jeg mener fremdeles, at det er nødvendigt, at Lovgivningsmagten faar Indflydelse paa disse Forhold, og i den Henseende tror jeg at være enig med det ærede 4de Medlem for 1ste Kres (Det. Hansen). I hvorvel han har taget nogen Afstand fra de Vædringsforslag, jeg har stillet, tror jeg dog, at den Tanke, han ønsker realiseret, er den samme, som jeg har tilladt mig at fremsætte, nemlig den, at vi maa arbejde hen til en Lov om disse Forhold, og indtil en saadan Lov er givet, maa vi hjælpe os med en kongelig Anordning. — Det ærede Medlems Udtalelser angaaende § 87, tror jeg ligeledes gaa i den Retning, som det Vædringsforslag jeg har stillet, nemlig at gøre det lettere for Mandstabet at faa en Besigtigelse ioversat. Jeg tror, de foreslaaede Bestemmelser gøre det for vanstelig for Mandstabet at faa en saadan Besigtigelse i Stand, og en Lettelse paa det Omraade, tror jeg, er i høj Grad paa sin Plads, og det er kun det, som tilsigtes ved Vædringsforslaget til § 87.

Med Hensyn til den Lov, som i sin Tid forelaa fra Regeringens Side, vil jeg bemærke, at der fra Søfolkens Side knyttedes betydelige Forventninger til, at denne Lov virkelig maatte komme ud, og jeg ved, at Forventningerne i saa Henseende ere oppe blandt Sømandene fremdeles, og jeg vil gerne være med til at gøre, hvad jeg kan, for at disse Forventninger kunne blive opfyldte. Hvad angaar den Stilling, som Søfolkens Møde i Gøteborg har taget til dette Spørgsmaal, tror jeg ikke, at det ærede 7de Medlem for 6te Kres (Martensens) Udtalelser ere afgørende i den Henseende. Jeg lagde særlig Mærke til, at der ikke var Enstemmighed paa dette Møde imod en saadan Lovs Givelse. Der har altsaa dog paa dette Møde været sagkyndige, Sagfolk, som have ment, at saadanne Regler vilde være hensigtsmæssige. Men i øvrigt er det jo en gammel Erfaringsætning, at Love af den Art støde altid paa Modstand hos de interesserede. Saaledes er det gaaet i England, og saadan gaar det vistnok i alle Lande. De ere kun komne frem paa Trods af den Modstand, der har været imod dem, fordi de være nødvendige til Sikring af de underordnedes Liv og Helbred, til Sikring af Mandstabs Stilling; det er det, der har bevirket, at Lovene ere komne igennem, trods de interesseredes Modstand. Jeg tror,